

Huvilakaupunkiin sopivia perinnekasveja

OHJE PIHAN OMISTAJILLE • KAUNIAISTEN KAUPUNKI

Sisällysluettelo

1	Johdanto	4
2	Lehtipuita.....	7
3	Lehtipensaita	19
4	Havupuita ja havupensaita	35
5	Köynnöksiä	41
6	Lähteet.....	44

Kauniaisten kaupunki 2022. Päivitetty 11.10.2023.

Tekijä: Emmi Silvennoinen

Kuvat: Emmi Silvennoinen

Kuvitus kuvat: Getty images

Kannen kuva: *Rhododendron 'Catawbiense Grandiflorum'*, puistoalppiruusu

Ulkoasu: Kapteeni Kuu.

1 Johdanto

Hufvudstadsbladet 1953: ”Hyvin hoidettuja huviloita rehevän vihreyden keskellä, voimakkaasti kumpuileva maasto, kiemuraisia teitä, havupuumetsää, ilmaa, jota on helppo hengittää – siinä muutamia piirteitä, jotka heti valloittavat vierailijan Kauniaisissa”. (Asuminen ennen ja nyt – Kauniaisten huvilakulttuuria s. 28). Kauniaisten historia huvilayhdyskuntana ja puutarhakaupunkina kantaa aina Grankulla AB-osakeyhtiön perustamisesta, vuodesta 1906, nykypäivään saakka. Kauniaisista tuli kaupunki vuonna 1972. Tänä vuonna, 2022, siitä tulee kuluneeksi 50 vuotta. Kaunis, vehreä ympäristö on aina ollut tärkeä osa Kauniaisten kaupunkikuvaa, ja rakentamisen lisääntyessä viheralueiden merkitys korostuu entisestään. Nykypihat ovat usein entisaikojen puutarhoja ahtaampia rakentamisen tiivistyessä. Vihreys voi kuitenkin edelleen jatkaa katkeamattomana metsistä ja julkisilta viheralueilta yksityisille tonteille, harkitulla suunnittelulla ja rakentamisratkaisulla.

Hyötypuutarhojen historia ulottuu Suomessa linna- ja luostaripuutarhojen perustamiseen asti. Koristekasvien käyttö alkoi kartanopuutarhojen aikakaudella 1800- ja 1900-luvuilla. Tässä oppaassa on esitetty valikoima nykyisin viljeltäviä puuvartisia perinnekasveja, joiden laajempi käyttö on aloitettu seudullamme yleensä 1980-lukuun mennessä, pääsääntöisesti kuitenkin jo paljon sitä aiemmin. Perinnekasveja valitsemalla on mahdollisuus säilyttää palanen vanhaa puutarhakulttuuria lähiympäristössämme, ja niiden käyttöä suosimalla myös niiden viljely säilyy kannattavana. Perinnekasvimääritys muuttuu luonnollisesti ajan myötä. Kauniaisten kaupungin alueella vaikutti maineikas puutarha-arkkitehti Paul Olsson, joka piti myös taimistoa Kauniaisissa. Meille on säilynyt taimiston vuoden 1957 myyntiluettelo, joka on ladattavissa Kauniais-

ten kaupungin Paul Olssonin puistoa esittelevällä verkkosivulla. Monien luettelossa mainittujen kasvien jalostus ja myynti on sittemmin hiipunut, ja käytetty nimistökin on muuttunut sen aikaisesta, mutta vielä nykyisinkin kaupallisesti saatavilla olevat taimet on mainittu tässä oppaassa merkinnällä (P.O.). Oppaassa esiteltyjen kasvien joukossa on myös joitakin uudempia suomalaisia jalosteita, kuten alppiruusuja ja atsaleoita, jotka on todettu kestäviksi paikallisessa ilmastossamme. Perinnekasvivalikoimassa on mukana myös joitakin arkoja, lämpimille kasvupaikoille tarkoitettuja harvinaisuuksia.

Tämän oppaan lähdemateriaaleina on käytetty muun muassa Kauniaisten historiaa ja puutarhakasvien käytön historiaa käsitteleviä julkaisuja sekä Helsingin kaupungin laatimaa kattavaa kaupunkikasviopasta, johon on koottu tietoa puuvartisten viljelykasvien käytöstä Helsingissä eri aikakausina. Tässä oppaassa on huomioitu joidenkin perinnelajien nykyinen vieraslajistatus. EU:n tai kansalliseen vieraslajiluetteloön listattujen kasvien kasvatusta ja myyntiä ovat kokonaan kiellettyjä. Opasta täydennetään tulevaisuudessa sitä mukaa, kun kasvilajeja lisätään vieraslajiluetteluihin. Kansalliseen vieraslajistrategiaan on listattu lisäksi joitakin perinteisiä viljelylajeja, joita tulisi istuttaa harkitusti, ja joiden leviäminen luontoon tulisi ehkäistä. Suosituimmat lajit ovat informaatioesityksistä mainittu tässä luettelossa. Harkituilla kasvivalinnoilla ja hyvällä hoidolla voimme säilyttää tämän puutarhakaupunkimme rehevän vihreyden ja omaleimaisuuden edelleen jälkipolville, ympäröivää luontoa kunnioittaen. Ilmastonmuutoksen aiheuttamien kasvuolosuhteiden muutosten, ja alueellemme mahdollisesti levittäytyvien uusien kasvintuhoojien riskin vuoksi istutusten monilajisuus on ekologisesti kestävä tapa varautua haasteisiin.

2 Lehtipuita

Taulukossa esitetään valikoima lehtipuita, joita on perinteisesti istutettu suomalaisiin puutarhoihin, ja joita on kaupallisessa viljelyssä suomalaisilla taimistoilla. Kasvit on esitetty aakkosjärjestyksessä latinalaisen nimen mukaan. Taulukon ensimmäinen sarake vasemmalta lukien kertoo kasvin tieteellisen nimen, toinen sarake kasvin suomenkielisen ja ruotsinkielisen nimen, ja kolmas sarake tarkemmat lajit tai lajikenimet. Esimerkiksi ensimmäisenä taulukossa esitetty *Acer* spp. tarkoittaa vaahteran (*Acer*) su-

kuun kuuluvia lajeja (species, lyhenne spp.), joista esimerkkilajina *Acer negundo*. Kolmannessa sarakkeessa on merkintä (P.O.), mikäli laji tai lajike löytyy kauniaislaisten Paul Olssonin taimiston vuoden 1957 myyntiluettelosta. Neljäs sarake antaa lisäinformaatiota, ja kertoo minä aikakautena kasvia on alettu laajemmin istuttaa alueellamme. Sarakkeessa on myös ilmoitettu lajin mahdollinen vieraslajistatus sekä tietoa kasvin mahdollisesta myrkyllisyydestä.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Acer</i> spp.	Vaahterat, lönnar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. negundo</i>, saarnivaahtera (P.O.) ▪ <i>A. platanoides</i>, metsävaahtera (P.O.) ▪ <i>A. platanoides</i> 'Schwedleri', verivaahtera ▪ <i>A. platanoides</i> 'Deborah', verivaahtera ('Schwedler'in siemenlajike), ▪ <i>A. platanoides</i> 'Faassen's Black', hurmevaahtera ▪ <i>A. saccharinum</i>, hopeavaahtera ▪ <i>A. saccharinum</i> 'Wieri', liuskahopeavaahtera. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Metsävaahtera on Suomessa luonnonvarainen. Saarnivaahteroita on istutettu jo 1800-luvulla. Veri- ja hopeavaahteran käyttö on alkanut 1900-luvun alussa, ja hurmevaahteran 1960-luvulla. Metsävaahteralla on hieno syysväri. Kookkaita, leveälatvuksisia puita suurelle pihalle.</p> <p>☠ Huom. <i>A. pseudoplatanus</i>, vuorivaahtera, on säädetty kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi. Lajin istutus ja kasvatus on kokonaan kielletty.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Aesculus hippocastanum</i>	Balkanin-hevoskastanja, hästkastanj	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. hippocastanum</i> (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Tavattu toisinaan istutettuna jo 1900-luvun alussa. Näyttävät, suuret lehdet ja kukinnot. Kookas puu suurelle pihalle.</p> <p>☹️ Huom. <i>Pseudomonas</i>-bakteeritaudin ja myös kastanjamiinakoin (vieraslajiksi luokiteltu hyönteinen) uhka, minkä vuoksi suositellaan istutettavaksi monilajisiin ryhmiin tai yksittäispuuna.</p> <p>! Kasvi kastanjoineen on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Alnus</i> spp.	Lepät, alar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. glutinosa</i>, tervaleppä ▪ <i>A. glutinosa</i> 'Sakari', pilaritervaleppä ▪ <i>A. incana</i>, harmaaleppä ▪ <i>A. incana</i> f. <i>laciniata</i>, sulkaharmaaleppä. 	<p>Lepät erikoismuotoineen ovat Suomessa luonnonvaraisia. Erikoismuotojen käyttö on lisääntynyt 1950-luvun jälkeen. Sopivat kosteillekin kasvupaikoille. Harmaaleppä on suhteellisen lyhytikäinen. Melko kookkaita puita, mutta pilari-muoto sopii kapeana pieneenkin pihaan.</p>
<i>Betula</i> spp.	Koivut, björkar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>B. pubescens</i>, hieskoivu ▪ <i>B. pendula</i>, rauduskoivu (P.O.) ▪ <i>B. pendula dalecarlica</i>, taalainkoivu ▪ <i>B. pendula</i> var. <i>pendula</i> f. <i>bircalensis</i>, pirkkalankoivu ▪ <i>B. pendula</i> f. <i>crispa</i>, loimaankoivu ▪ <i>B. pendula</i> var. <i>carelica</i>, visakoivu ▪ <i>B. pendula</i> 'Youngii', kyynelkoivu. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Useimmat lajit ja lajikkeet ovat Suomessa luonnonvaraisia. Erikoismuotoja on istutettu jo 1900-luvun alussa, pirkkalankoivua 1940-luvulta alkaen. Kasvat yleensä kookkaiksi.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Carpinus betulus</i>	Euroopanvalkopyökki, avenbok	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. betulus</i>, euroopanvalkopyökki. 	Istutettu jo 1900-luvun alussa, luultavasti aiemmin. Leveä latvus ja muhkurainen runko. Talvenkestävyys vaihtelee alkuperän mukaan, menestyy varmimmin lämpimällä ja suojaisella kasvupaikalla. Kasvaa meillä puuna tai isona pensaana, joka sopinee pieneenkin pihaan. Saatavuus vielä heikko.
<i>Cercidiphyllum japonicum</i>	Katsura, katsura	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. japonicum</i>, katsura. 	Istutettu 1940-luvulta alkaen. Tuoksuva ja koristeellinen lehdistö, hieno syysväri. Jää meillä pienikokoiseksi, ja on saatavilla myös pensasmaisena. Sopii pieneenkin pihaan.
<i>Crataegus</i> spp.	Orapihlajat, hagtornar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. douglasii</i>, mustamarjaorapihlaja (P.O.) ▪ <i>C. laevigata</i> 'Paul's Scarlet', ruusuorapihlaja (P.O. nimellä <i>C. oxycantha paulii</i>) ▪ <i>C. ×mordenensis</i> 'Toba', helmikoruorapihlaja ▪ <i>C. submollis</i>, iso-orapihlaja. 	Perinteisiä huvilakasveja. Helmikoruorapihlajaa on istutettu 1940-luvulta alkaen, muita jo 1900-luvun alussa. Pienikokoisia, kukkivia, piikkikäitä koristepuita, joilla on usein hieno syysväri. Sopivat pieneenkin pihaan.
<i>Fagus sylvatica</i>	Euroopanpyökki, bok	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>F. sylvatica</i>, euroopanpyökki. 	Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1900-luvun alussa. Myös punalehtiset lajikkeet ovat olleet suosittuja. Harvinainen, vaatii lämpimän kasvupaikan. Jää meillä todennäköisesti pienehköksi. ! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Fraxinus</i> spp.	Saarnet, askar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>F. excelsior</i>, lehtosaarni (P.O.) ▪ <i>F. excelsior</i> 'Pendula', riippasaarni (P.O.) ▪ <i>F. pennsylvanica</i>, punasaarni (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Lehtosaarni on Suomessa luonnonvarainen. Näyttävät, suuret lehdet, ja kaunis keltainen syysväri. Kookkaita puita suurelle pihalle.</p> <p>☠ Huom. Saarnensurman (vieraslajiksi luokiteltu sienitauti) uhka, minkä vuoksi suositellaan istutettavaksi monilajisiin ryhmiin tai yksittäispuuna.</p>
<i>Juglans</i> spp.	Jalopähkinät, valnötter	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>J. ailanthifolia</i>, japaninjalopähkinä ▪ <i>J. cinerea</i>, amerikanjalopähkinä ▪ <i>J. mandshurica</i>, mantsurianjalopähkinä. 	<p>Japanin- ja amerikanjalopähkinöitä on istutettu jo 1900-luvun alussa, mantsurianjalopähkinää 1940-luvulta alkaen. Erityisen leveälatvuksisia puita, joilla on suuret, näyttävät lehdet, ja hieno, keltainen syysväri. Kookkaita puita suurelle pihalle. Pähkinät kelpaavat ravinnoksi.</p>
<i>Malus domestica</i>	Tarhaomenapuu, apel	<p>Saatavilla useita kymmeniä hedelmälajeja. Perinteisimpiä esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>M.</i> 'Antonovka' ▪ <i>M.</i> 'Bergius' ▪ <i>M.</i> 'Huvitus' ▪ <i>M.</i> 'Keltakaneli' ▪ <i>M.</i> 'Punakaneli' ▪ <i>M.</i> 'Sokerimiron' ▪ <i>M.</i> 'Valkeakuulas' ▪ <i>M.</i> 'Åkerö'. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu laajalti jo 1800-luvulla. Pienikokoisia, kukkivia hedelmäpuita. Sopivat pieneenkin pihaan. Useimmat omenalajikkeet ovat ristipölytteisiä, eli ne kannattaa istuttaa toisen lajikkeen kanssa sadon varmistamiseksi. Nykyisin suosittuja ovat ns. kääpiöivät muodot, joiden leikkaustarve on perinteisempiä ja suurikokoisempia muotoja vähäisempää.</p> <p>! Siemenet ovat murskattuina myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suosittelavia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Malus</i> spp.	Omenapuut, apclar	<p>Lukuisia lajikkeita. Perinteisimpiä</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>M. baccata</i>, marjaomenapuu (P.O.) ▪ <i>M. prunifolia</i>, siperianomenapuu <p>Valkokukkaisia lajikkeita esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>M. 'Dolgo'</i> ▪ <i>M. 'Erstaa'</i> ▪ <i>M. 'Hyvingiensis'</i> ▪ <i>M. 'John Downie'</i> <p>Vaaleanpunakukkaisia lajikkeita</p> <p><i>M. Purpurea</i>-Ryhmä, esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>M. 'Aamurusko'</i> ▪ <i>M. 'Almey'</i> (ent. 'Kirjailija') ▪ <i>M. 'Cowichan'</i> (ent. 'Kadetti') ▪ <i>M. 'Hopa'</i> ▪ <i>M. 'Makamik'</i> ▪ <i>M. 'Rixi'</i> ▪ <i>M. 'Tumma Kaunotar'</i>. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Koristeomenapuista on Suomessa pisimpään käytetty etenkin valkokukkaisia lajeja ja lajikkeita, esimerkiksi marja- ja siperianomenapuita on istutettu jo 1800-luvulla. Vaaleanpunakukkaisten muotojen käyttö alkoi 1940-luvulla. Pienikokoisia, kukkivia koristepuita.</p> <p>! Siemenet ovat murskattuina myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Phellodendron amurense</i>	Korkkipuu, korkträäd	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. amurense</i>, korkkipuu. 	<p>Istutettu jo 1900-luvun alussa. Harvinainen erikoisuus. Leveä kasvutapa, koristeellinen, korkkimainen kaarna. Nuorena hallanarka. Jää meillä usein pienikokoiseksi.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Populus spp.</i>	Poppelit, popplar	Useita lajeja ja lajikkeita, esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. alba</i> ssp., hopeapoppelit ▪ <i>P. laurifolia</i>, laakeripoppeli ▪ <i>P. balsamifera</i> ssp., palsamipoppelit ▪ <i>P. nigra</i> ssp., mustapoppelit. 	Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1800-luvulla. Poppelit ovat nopeakasvuisia ja hyvin kookkaita puita, joilla on voimakas juuristo. Joidenkin lajien saatavuus voi olla nykyisin heikko.
<i>Populus tremula</i>	Haapa, asp	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. tremula</i>, haapa ▪ <i>P. tremula</i> 'Erecta', pylväshaapa. 	Haapa on Suomessa luonnonvarainen, ja sen pylväsmuodon käyttö koristepuuna alkoi tiettävästi 1940-lukuun mennessä. Kookkaita puita, mutta pilarimuoto sopii kapeana pieneenkin pihaan. Haapa leviää voimakkaasti juurivesojen avulla.
<i>Prunus cerasifera</i>	Kirsikkaluumu (myrobalaani), körsbärsplommon	Useita hedelmälaajikkeita, esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. cerasifera</i> 'Kometa' ▪ <i>P. cerasifera</i> 'Mara' ▪ <i>P. cerasifera</i> 'Podarok'. 	Istutettu jo 1800-luvulla. Pienikokoisia, kukkivia hedelmäpuita. Monet lajikkeet ovat itsepölytteisiä, mutta hyötyvät ristipölytyksestä, eli ne kannattaa istuttaa toisen lajikkeen kanssa sadon varmistamiseksi. Tekevät juurivesoja.
<i>Prunus domestica</i> ssp.	Kriikuna ja luumu, krikon och plommon	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. domestica</i> subsp. <i>insititia</i> 'Yleinen sinikriikuna' Lukuisia luumun <i>P. domestica</i> subsp. <i>domestica</i> hedelmälaajikkeita, esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. domestica</i> 'Kuntala' ▪ <i>P. domestica</i> 'Kuokkala' ▪ <i>P. domestica</i> 'Sinikka' ▪ <i>P. domestica</i> 'Viktoria' ▪ <i>P. domestica</i> 'Yleinen keltaluumu' ▪ <i>P. domestica</i> 'Yleinen punaluumu'. 	Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1800-luvulla. Pienikokoisia, kukkivia hedelmäpuita. Monet lajikkeet ovat itsepölytteisiä, mutta hyötyvät ristipölytyksestä, eli ne kannattaa istuttaa toisen lajikkeen kanssa sadon varmistamiseksi. Tekevät juurivesoja. ! Luumun ja kriikunan kivet ovat murskattuina myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositeltavia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Prunus</i> spp.	Kirsikat (hedelmä), körsbär (frukt)	<p>Lukuisia hedelmälajeja, joista Suomessa viljellään pääasiassa hapankirsikoita <i>P. cerasus</i> ssp.</p> <p>Hapankirsikkalajeja esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. cerasus</i> 'Chokoladnaja' ▪ <i>P. cerasus</i> 'Fanal' ▪ <i>P. cerasus</i> 'Huvimajan kuulasmarjo' ▪ <i>P. cerasus</i> 'Latvian matala' ▪ <i>P. cerasus</i> 'Sikkola' ▪ <i>P. cerasus</i> 'Varjomorelli'. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1800-luvulla. Pienikokoisia, runsaasti kukkivia hedelmäpuita. Imeläkirsikat, <i>P. avium</i>, ovat meillä harvinaisia ja hyvin talvenarkoja. Monet lajikkeet ovat itse-pölytteisiä, mutta hyötyvät ristipölytyksestä, eli ne kannattaa istuttaa toisen lajikkeen kanssa sadon varmistamiseksi. Tekevät juurivesoja.</p> <p>! Kirsikan kivet ovat murskattuina myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Prunus</i> spp.	Kirsikat, körsbär	<p>Useita koristelajeja, esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. cerasus</i> 'Rhexii', schalininkirsikka ▪ <i>P. sargentii</i>, rusokirsikka ▪ <i>P. (Sargentii-Ryhmä)</i> 'Accolade', koristekirsikka 	<p>Ruso- ja pilvikirsikan laajempi käyttö alkoi 1940-luvulla. Niillä on voimakas syysväri. Suhteellisen pienikokoisia, kukkivia koristepuita. Rusokirsikalla on leveähkö latvus.</p> <p>☼ Huom. <i>P. pensylvanica</i>, pilvikirsikka, on vieraslaji, jonka luontoon leviämistä tulee ehkäistä, ja jota tulisi istuttaa harkitusti.</p> <p>! Kirsikan kivet ovat murskattuina myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Prunus</i> spp.	Tuomet, häggar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. maackii</i>, tuohituomi, ▪ <i>P. padus</i>, tuomi (P.O.) ▪ <i>P. padus</i> 'Colorata', purppuratuomi ▪ <i>P. virginiana</i>, virginiantuomi. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Tuomi on Suomessa luonnonvarainen. Virginiantuomia on istutettu jo 1900-luvun alussa, mahdollisesti aiemmin. Purppuratuomen käyttö alkoi 1960-luvulla. Melko pienikokoisia, kukkivia koristepuita. Tuomia vaivavan tuomenkehräjäkoin toukat saattavat syödä puut ajoittain lähes lehdettömiksi.</p> <p>! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita. Marjan malto on myrkytön.</p>
<i>Pyrus communis</i>	Päärynä, päron	<p>Lukuisia hedelmälaajikkeita, esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P.</i> 'Aunen päärynä' ▪ <i>P.</i> 'Flemish Beauty' ▪ <i>P.</i> 'Elokuun päärynä' ▪ <i>P.</i> 'Tohtorin päärynä' ▪ <i>P.</i> 'Yleinen suomalainen päärynä'. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1800-luvulla. Melko pienikokoisia, kukkivia hedelmäpuita. Monet lajikkeet ovat itsepölytteisiä, mutta hyötyvät ristipölytyksestä, eli ne kannattaa istuttaa toisen lajikkeen kanssa sadon varmistamiseksi.</p>
<i>Pterocarya</i> spp.	Siipipähkinät, vingnötter	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. fraxinifolia</i>, kaukasiansiipipähkinä ▪ <i>P. rhoifolia</i>, japaninsiipipähkinä. 	<p>Istutettu ainakin 1950-luvulta alkaen. Harvinaisia, vaativat suojaisen kasvupaikan. Näyttävät, suuret lehdet ja hieno, keltainen syysväri. Saattavat jäädä meillä pienikokoiseksi.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositeltavia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Quercus</i> spp.	Tammet, ekar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Q. robur</i>, tammi (P.O.) ▪ <i>Q. robur</i> 'Fastigiata', kartiotammi ▪ <i>Q. petraea</i>, talvitammi ▪ <i>Q. rubra</i>, punatammi. <div style="text-align: center; margin-top: 20px;"> </div>	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Tammi on Suomessa luonnonvarainen. Punatammia on istutettu 1940-luvulta alkaen, harvinaisia talvitammia ainakin 1950-luvulta. Kookkaita ja pitkäikäisiä puita. Kartiomuoto sopii kapeana pieneenkin pihaan.</p> <p>! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita. Terhoissa on parkkihappoja.</p>
<i>Salix</i> spp.	Pajut, pilar och sälgar	<p>Kasvatettuina mm.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>S. alba</i> 'Sibirica', hopeasalava (P.O.) ▪ <i>S. caprea</i> 'Pendula', riipparaita ▪ <i>S. euxina</i> 'Bullata', terjoensalava. 	<p>Hopeasalavia ja terjoensalavia on istutettu jo 1800-luvulla. Salavat ovat nopeakasvuisia ja usein lyhytikäisiä puita, jotka menestyvät myös kosteilla kasvupaikoilla. Kaupallisesti saatavana useita lajeja puista mataliin pensasiin. Etenkin hopeasalavaa on käytetty myös leikattuna aitakasvina.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositeltavia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<p><i>Sorbus</i> spp. <i>Aria</i> sp. <i>Hedlundia</i> sp. <i>Scandosorbus</i> sp.</p>	<p>Pihlajat, rönнар och oxlar</p>	<p>Useita lajeja ja lajikkeita, esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>S. aucuparia</i>, kotipihlaja ▪ <i>S. aucuparia</i> 'Pendula', riippapihlaja ▪ <i>S. aucuparia</i> 'Fastigiata', pylväspihlaja ▪ <i>S. americana</i>, amerikanpihlaja ▪ <i>S. commixta</i>, japaninpihlaja ▪ <i>S. ulleungensis</i> 'Dodong', tuurenpihlaja ▪ <i>S. frutescens</i>, pilvihelmipihlaja ▪ <i>S. incana</i>, hopeapihlaja ▪ <i>Aria edulis</i>, (syn. <i>Sorbus aria</i>), saksanpihlaja ▪ <i>Hedlundia hybrida</i>, (syn. <i>Sorbus hybrida</i>), suomenpihlaja ▪ <i>Hedlundia</i> × <i>thuringiaca</i> 'Fastigiata', (ent. <i>Sorbus</i> × <i>thuringiaca</i> 'Fastigiata', taatanpihlaja) ▪ <i>Scandosorbus intermedia</i>, (syn. <i>Sorbus intermedia</i>), ruotsinpihlaja (P.O.). 	<p>Kotipihlaja ja suomenpihlaja ovat Suomessa luonnonvaraisia. Ruotsin- ja saksanpihlajaa on istutettu jo 1900-luvun alussa. Lajien ja lajikkeiden määrä on lisääntynyt jatkuvasti. Riippa- ja pylväsmuotojen käyttö alkoi tiettävästi 1940-luvulla. Nyttemmin suosituksi tullut tuurenpihlaja on melko uusi lajike, ja sitä on ollut saatavilla 1990-luvulta. Pienikokoisia, kukkivia koristepuita, joilla on usein hieno syysväri. Huom. hyötykäyttöön viljeltävät marja- ja makeapihlajat ovat yleensä kotipihlajan ja jonkin muun kasvin, esimerkiksi aronian tai orapihlajan, risteytyksiä.</p>
<p><i>Tilia</i> spp.</p>	<p>Lehmukset, lindar</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>T. cordata</i>, metsälehmus ▪ <i>T. ×euchlora</i>, kriminlehmus ▪ <i>T. ×europaea</i>, puistolehmus lajikkeineen ▪ <i>T. platyphyllos</i>, isolehtilehmus (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Metsälehmus on Suomessa luonnonvarainen. Ainakin puistolehmusta 'Zwarte Linde' on istutettu jo 1800-luvulla, luultavasti myös useita muita lehmuslajeja, kuten isolehtilehmusta. Kookkaita puita, jotka menestyvät hyvin myös haastavassa kaupunkiympäristössä.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositeltavia lehtipuiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Ulmus</i> spp.	Jalavat, almar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>U. laevis</i>, kynäjalava (P.O.) ▪ <i>U. glabra</i>, vuorijalava (P.O.) ▪ <i>U. glabra</i> 'Camperdownii', sateenvarjojalava ▪ <i>U. glabra</i> 'Pendula', riippajalava ▪ <i>U. glabra</i> 'Exoniensis', kartiojalava (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Kynä- ja vuorijalava ovat Suomessa luonnonvaraisia. Riippamuotojen käyttö on alkanut 1900-luvun alussa, kartiojalavan tiettävästi 1940-lukuun mennessä. Kookkaita puita, mutta hidaskasvuinen riippamuoto saattaa sopia pieneenkin pihaan. Hollanninjalavataudin uhka.</p>

3 Lehtipensaita

Taulukossa esitetään valikoima lehtipensaita ja pensasmaisesti kasvavia monirunkoisia pieniä puita, joita on perinteisesti istutettu suomalaisiin puutarhoihin. Kasvit on esitetty aakkosjärjestyksessä latinalaisen nimen mukaan. Taulukon ensimmäinen sarake vasemmalta lukien kertoo kasvin tieteellisen nimen, toinen sarake kasvin suomenkielisen ja ruotsinkielisen nimen, ja kolmas sarake tarkemmat lajit tai lajikenimet. Esimerkiksi ensimmäisenä taulukossa esitetty *Acer* spp. tarkoittaa vaahteran (*Acer*) sukuun kuuluvia lajeja (species, lyhenne spp.), joista esimerkkilajina *Acer*

tataricum, ja esimerkkilajikkeena (subspecies, lyhenne ssp. eller subsp.) *A. tataricum* subsp. *ginnala*. Kolmannessa sarakkeessa on merkintä (P.O.), mikäli laji tai lajike löytyy kauniaislaisen Paul Olssonin taimiston vuoden 1957 myyntiluettelosta. Neljäs sarake antaa lisäinformaatiota, ja kertoo minä aikakautena kasvia on alettu laajemmin istuttaa alueellamme. Sarakkeessa on myös ilmoitettu lajin mahdollinen vieraslajistatus sekä tietoa kasvin mahdollisesta myrkyllisyydestä.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Acer</i> spp.	Vaahterat, lönnar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. tataricum</i>, tataaripikkuvaahtera (P.O.) ▪ <i>A. tataricum</i> subsp. <i>ginnala</i>, mongolianpikkuvaahtera (P.O.). 	Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1900-luvun alussa, mahdollisesti aiemmin. Kookkaita pensaita tai pieniä runkopuita, joilla usein hieno syysväri.
<i>Amelanchier</i> spp.	Tuomipihlajat, häggmisplar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. alnifolia</i>, marjatuomipihlaja ▪ <i>A. laevis</i>, sirotuomipihlaja ▪ <i>A. lamarckii</i>, rusotuomipihlaja. 	Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu 1900-luvun alusta alkaen, marjatuomipihlajaa ainakin 1950-luvulta. Kookkaita pensaita tai pieniä runkopuita, joilla usein hieno syysväri. Syötävät marjat. Huom. <i>A. spicata</i> , isotuomipihlaja on vieraslaji, jonka luontoon leviämistä tulee ehkäistä, ja jota ei tulisi enää istuttaa.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Aronia</i> spp.	Aroniat, aronior	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. ×mitschurinii</i>, marja-aronia, lajikkeista esim. <i>×Sorbaronia mitschurinii</i> 'Viking' ▪ <i>A. ×prunifolia</i>, koristearonia. 	Koristearonioita on istutettu 1940-luvulta alkaen, marja-aronioita mahdollisesti 1960-luvulta. Voimakkaan punertava syysväri. Syötävät marjat, joissa voimakas väriaine.
<i>Berberis</i> spp.	Happomarjat, berberis	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>B. buxifolia</i> 'Nana', reunushappomarja (P.O.) ▪ <i>B. ×ottawensis</i> 'Superba', hurmehappomarja ▪ <i>B. thunbergii</i>, japaninhappomarja (P.O.) 	Japaninhappomarjoja on istutettu 1940-luvulta alkaen, hurmehappomarjoja ainakin 1950-luvulta. Piikikkäitä. Voimakas syysväri. 1900-luvun alussa istutettiin yleisesti ruostehappomarjaa <i>B. vulgaris</i> , jota ei enää viljellä vahingollisen kasvitautin, happomarjan-heinäruosteen (<i>Puccinia graminis</i>) takia. ! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita. Kypsät marjat ovat myrkyttömiä.
<i>Caragana</i> spp.	Hernepensaat, karaganer	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. frutex</i>, euroopanhernepensas ▪ <i>C. arborescens</i>, siperianhernepensas (P.O.) ▪ <i>C. arborescens</i> 'Pendula', riippahernepuu. 	Perinteisiä huvilakasveja. Siperianhernepensaita on istutettu jo 1800-luvulla, euroopanhernepensaita 1900-luvun alussa. Erikoismuotojen käyttö on lisääntynyt 1940-luvulta alkaen. Käytetty usein leikattuna pensasaitana.
<i>Chaenomeles japonica</i>	Japaninruusu-kvitteni, liten rosenkvitten	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. japonica</i> (P.O.). 	Istutettu ainakin 1950-luvulta alkaen. Pieni pensas, jolla kaunis kukinto alkukesällä, ja syötävät hedelmät. Piikikäs. ! Siemenet ovat pureskeltuina myrkyllisiä.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Cornus alba</i> ssp.	Kanukat, korneller	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. 'Gouchaltii'</i>, keltakirjokanukka ▪ <i>C. 'Elegantissima'</i> laikkukirjokanukka (P.O) ▪ <i>C. 'Kesselringii'</i>, verikanukka ▪ <i>C. 'Sibirica'</i>, korallikanukka ▪ <i>C. 'Spaethii'</i>, keltakirjokanukka ▪ <i>C. alba</i> subsp. <i>stolonifera</i> 'Flaviramea'. 	Istutettu jo 1900-luvun alussa, mahdollisesti aiemmin. Koristearvo versoissa ja lehdistössä. Menestyvät myös kosteilla kasvupaikoilla. ☼ Huom. Vieraslajeja, joiden luontoon leviämistä tulee ehkäistä. Lajikkeita istutettava enää vain harkiten. Perusmuotoa <i>C. alba</i> ei tulisi istuttaa lainkaan.
<i>Corylus avellana</i>	Pähkinäpensas, hassel	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. avellana</i> (P.O.). 	Perinteisiä huvilakasveja. Suomessa luonnonvarainen. Kookas pensas. Pähkinät ovat syötäviä.
<i>Cotoneaster</i> spp.	Tuhkapensaat, oxbär	Joitakin lajeja ja lajikkeita, esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. dammeri</i>, suikerotuhkapensas (P.O.) ▪ <i>C. integerrimus</i>, euroopantuhkapensas (kalliotuhkapensas) ▪ <i>C. lucidus</i>, kiiltotuhkapensas ▪ <i>C. ×suecicus</i> 'Skogsholm', linnantuhkapensas. 	Perinteisiä huvilakasveja. Euroopantuhkapensaita on istutettu jo 1900-luvun alussa, mahdollisesti aiemmin, ja linnantuhkapensaita 1960-luvulta alkaen. Kasvi on marjoineen myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.
<i>Crataegus grayana</i>	aitaorapihlaja, häckhagtorn	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. grayana</i>, aitaorapihlaja (P.O. nimellä <i>C. coccinea</i>). 	Perinteisiä huvilakasveja. Tuotu Suomeen jo 1700-luvulla. Käyttö yleistä etenkin leikattuna pensasaitana. Marjat ovat syötäviä. Huom. Erityisen pitkät ja kovat piikit, jotka saattavat puhkaista jopa renkaan.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Dasiphora</i> Fruticosa-Ryhmä	Tarha- pensashanhikit, trädgårdstokar	Useita <i>D. Fruticosa</i> -Ryhmän lajikkeita (P.O. nimellä <i>Potentilla fruticosa</i>), esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>D. (Fruticosa-Ryhmä) 'Abbotswood'</i> ▪ <i>D. (Fruticosa-Ryhmä) 'Goldfinger'</i> ▪ <i>D. (Fruticosa-Ryhmä) 'Goldteppich'</i> ▪ <i>D. (Fruticosa-Ryhmä) 'Kobold'</i> ▪ <i>D. (Fruticosa-Ryhmä) 'Red Robin'</i> ▪ <i>D. (Fruticosa-Ryhmä) 'Tervola'</i>. 	Pensashanhikkeja on istutettu jo 1800-luvulta alkaen. Sopivat myös paahteiselle kasvupaikalle. Rungas kukinta jatkuu kesästä syksyyn, mutta puhkeavat lehteen lajikkeesta riippuen suhteellisen myöhään keväällä. Saatavana valko-, kelta-, oranssi- ja punakukkaisia lajikkeita. Pieni- ja keskikokoisia pensaita.
<i>Deutzia</i> spp.	Nietospensaat, deutzior	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>D. scabra</i>, komeanietospensas, myös nimellä isonietospensas (P.O.). 	Istutettu ainakin 1950-luvulta. Koristeellinen kukinta keskikesällä. Menestyy varmimmin suojaisessa, lämpimässä kasvupaikassa. Saatavuus on melko heikko.
<i>Diervilla</i> spp.	Vuohenkuusamat, getrissläktet	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>D. lonicera</i>, keltavuohenkuusama ▪ <i>D. sessilifolia</i>, rusovuohenkuusama ▪ <i>D. ×splendens</i>, lamovuohenkuusama. 	Keltavuohenkuusamaa on istutettu jo 1900-luvun alussa, rusovuohenkuusamaa tätä myöhemmin. Lamovuohenkuusama on edellisten melko uusi risteymä. Vaatimattomia maanpeitepensaita, joiden koristearvo on vehreässä lehdistössä. Tekevät juurivesoja.
<i>Elaeagnus</i> <i>commutata</i>	Lännehopea- pensas, silverbuske	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>E. commutata</i>. 	Istutettu jo 1800-luvun lopulla. Koristeelliset, hopeanväriset lehdet. Menestyy aurinkoisella kasvupaikalla. Leviää helposti juurivesoista.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suosittelavia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Euonymus</i> spp.	Sorvarinpensaat, benvedssläktet	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>E. alatus</i>, pallesorvarinpensas ▪ <i>E. europaeus</i>, euroopansorvarinpensas (P.O.) ▪ <i>E. planipes</i>, kirsikkasorvarinpensas. 	Euroopansorvarinpensaita on istutettu jo 1900-luvun alussa, luultavasti aiemmin. Kirsikka- ja pallesorvarinpensaita on istutettu 1940-luvulta alkaen. Koristeelliset kotahedelmät ja auringossa usein loistava syysväri. Saatavat levittäytyä siementaimista ympäristöönsä. ! Kaikki kasvin osat ovat lievästi myrkyllisiä.
<i>Forsythia</i> spp.	Onnenpensaat, forsythior	<p>Joitakin lajeja ja lajikkeita</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>F. ×intermedia</i>, komeaonnenpensas ▪ <i>F. ovata</i> (syn. <i>F. japonica</i>), koreanonnenpensas. 	Istutettu jo 1900-luvun alussa. Aikaisimpia kevätukukijoi, kukkivat ennen lehtien puhkeamista loistavankeltaisin kukin.
<i>Fothergilla major</i>	Höyhenpensas, stor häxal	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>F. major</i> 'Velho', isohöyhenpensas. 	Istutettu 1940-luvulta alkaen. Pienehkö pensas. Töyhtömäiset kukinnot alkukesästä. Sopii metsäpuutarhaan.
<i>Hippophaë rhamnoides</i>	Tyrni, havtorn	<p>Useita lajikkeita, saatavana esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>H. rhamnoides</i> 'Raisa' (emi) ▪ <i>H. rhamnoides</i> 'Rudolf' (hede) ▪ <i>H. rhamnoides</i> 'Tarmo' (hede) ▪ <i>H. rhamnoides</i> 'Terhi' (emi) ▪ <i>H. rhamnoides</i> 'Tytti' (emi). 	Suomessa luonnonvarainen marjapensas. Piikikäs. Vaatii aurinkoisen kasvupaikan menestyäkseen. Yleisimmin kaksikotinen, jolloin emikasvit tarvitsevat pölyttäjäksi hedekasvin tuottaakseen marjoja. Hedekukkiin ei kehity marjoja, tosin joskus hedekasveissa on myös joitakin emikukkia ja tällöin myös marjoja. Leviää voimakkaasti juurivesoista. Lajikkeita on jalostettu runsaasti viime vuosikymmeninä. Koko ja piikkisyys vaihtelee lajikkeittain.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Holodiscus discolor</i>	Nukka-angervo, vippspirea	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>H. discolor</i>. 	Istutettu jo 1900-luvun alussa. Harvinainen. Kauniit, riippuvat kukinnot keskikesällä. Voi kasvaa melko kookkaaksi. Menestyy varmimmin suojaisessa, lämpimässä kasvupaikassa.
<i>Hydrangea</i> spp.	Hortensiat, hortensior	<p>Useita lajeja ja lajikkeita, esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>H. arborescens</i>, pallohortensia (P.O.) lajikkeineen ▪ <i>H. heteromalla</i>, kiinanhortensia ▪ <i>H. paniculata</i> 'Grandiflora', syyshortensia (P.O.) ▪ <i>H. paniculata</i> 'Mustila', mustilanhortensia ▪ <i>H. paniculata</i> 'Praecox', kuutamohortensia. 	<p>Kiinan- ja kuutamohortensioita on istutettu jo 1900-luvun alussa, pallo- ja syyshortensioita 1940-luvulta alkaen. Mustilanhortensian lisäys on alkanut 1980-luvulla. Hortensiat ovat loppukesän näyttävimpiä kukkijoita. Sopivat myös metsäpuutarhaan.</p> <p>! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Laburnum alpinum</i>	Kaljukultrasade, alpgullregn	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>L. alpinum</i>, kaljukultrasade (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1900-luvun alussa, luultavasti aiemmin. Kookas pensas, jolla näyttävä, riippuva kukinta alkukesällä.</p> <p>! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Linnaea amabilis</i>	Kellokuusama, paradibuske	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>L. amabilis</i>, kellokuusama (P.O. <i>Kolkwitzia amabilis</i>). 	Istutettu jo 1900-luvun alussa. Rungas, tuoksuva kukinto kesäkuussa. Menestyy varmimmin suojaisessa, lämpimässä kasvupaikassa, joka kerää lunta.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Lonicera</i> spp.	Kuusamat, tryar	Useita lajeja ja lajikkeita, esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>L. ×bella</i> 'Dropmore', huntukuusama ▪ <i>L. ×bella</i> 'Sakura', sirokuusama ▪ <i>L. ×bella</i> 'Zabelii', kaunokuusama ▪ <i>L. caerulea</i>, sinikuusama ▪ <i>L. involucrata</i> 'Satu' sadunkuusama ▪ <i>L. nigra</i>, mustakuusama ▪ <i>L. tatarica</i>, rusokuusama (P.O.) ▪ <i>L. xylosteum</i>, lehtokuusama. 	Perinteisiä huvilakasveja. Sinikuusama ja lehtokuusama ovat Suomessa luonnonvaraisia. Rusokuusamaa on istutettu jo 1800-luvulla, mustakuusamaa 1900-luvun alusta, sadun- huntu- ja sirokuusamaa 1940-luvulta, ja kaunokuusamaa 1960-luvulta alkaen. Sopivat metsäpuutarhaan. ! Kuusamat ovat marjoineen myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita. Ainoastaan jalostetun marjasinikuusaman (<i>Lonicera caerulea</i> var. <i>kamtschatica</i>) marjoja voi käyttää ravinnoksi.
<i>Magnolia</i> spp.	Magnoliat, magnolior	Useita lajeja ja lajikkeita. Perinteisimpiä <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>M. kobus</i>, japaninmagnolia ▪ <i>M. sieboldii</i>, pensasmagnolia ▪ <i>M. stellata</i>, tähtimagnolia ▪ <i>M. acuminata</i>, poppelimagnolia (puu). 	Pensaita tai pieniä puita, joilla erityisen kaunis kukinta yleensä alkukesällä. Magnolioita on tuotu Suomeen jo 1800-luvulla, mutta laajemmin niitä on istutettu 1900-luvun puolivälin jälkeen. Lajien ja lajikkeiden saatavuus on parantunut viime vuosikymmeninä. Hyötyvät lämpimästä, suojaisesta kasvupaikasta.
<i>Mahonia aquifolium</i>	Lännenmahonia, mahonia	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>M. aquifolium</i>, lännenmahonia (P.O.). 	Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu toisinaan jo 1900-luvun alussa. Ikkivihreä maanpeitepensas, joka talvehtii varmimmin lumipeitteen suojassa. Aikainen kevätukkija, jolla syötävät marjat. Sopii metsäpuutarhaan. Mahoniat kannattaa nuorena suojata kevätahavalta esimerkiksi varjostuskankaalla.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Malus toringo</i> var. <i>sargentii</i>	Marjaomenapensas (helmiomenapensas), bukettapel	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>M. toringo</i> var.<i>sargentii</i>, marjaomenapensas (helmiomenapensas). 	Istutettu jo 1900-luvun alussa. Rungas kukinta alkukesällä Koristeelliset marjat ja hieno, keltainen syysväri. Leveäksi kasvava pensas. ! Siemenet ovat murskattuina myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.
<i>Neillia incisa</i>	Neillia, siroseppelvarpu, stefanandra	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>N. incisa</i>, siroseppelvarpu. Aiemmin <i>Stephanandra incisa</i> 'Crispa'. 	Istutettu 1960-luvulta alkaen. Sirolehtinen, kestävä maanpeittokasvi, jolla kaartuvat oksat, ja vaatimaton kukinta. Syysväri on kellertävä.
<i>Philadelphus</i> spp.	Jasmikkeet, schersminer	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. coronarius</i>, pihajasmike (P.O. lajike <i>grandiflorus</i>) ▪ <i>P. Lemoinei</i>-Ryhmä, pikkujasmike (P.O.) ▪ <i>P. lewisii</i> 'Tähtisilmä', loistojasmike ▪ <i>P. lewisii</i> 'Waterton', tähtijasmike ▪ <i>P. pubescens</i>, hovijasmike (P.O. nimellä <i>latifolius</i>) ▪ <i>P. ×virginialis</i>. kamelijasmike (P.O.). 	Perinteisiä huvilakasveja. Pihajasmiketta on istutettu jo ainakin 1800-luvulla, hovi- ja pikkujasmiketta 1900-luvun alusta, ja kamelijasmiketta 1940-luvulta alkaen. Tuoksuva, kaunis kukinta. Eri kokoisia pensaita, joista pikkujasmike on pienikokoisin. Muut jasmikkeet kasvavat kookkaiksi, hovijasmike voi saavuttaa jopa viiden metrin korkeuden.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Physocarpus opulifolius</i>	Länneheisiangervo, smällspirea	<p>Useita lajikkeita, perinteisimmät</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. opulifolius</i> (P.O.), länneheisiangervo <p>Värikäslehtisiä esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. opulifolius</i> 'Diabolo', purppuraheisiangervo ▪ <i>P. opulifolius</i> 'Dart's Gold', keltaheisiangervo. 	<p>Perinteisimpiä vihreälehtinen muoto, jota on istutettu jo 1900-luvun alussa. Tummalehtistä lajiketta 'Diabolo' on istutettu jo 1960-luvulla. Kookkaita ja kestäviä pensaita, joilla kohtuullisen näyttävä kukinta. Nykyisin saatavana olevien uusien lajikkeiden lehtien väri vaihtelee keltaisesta punasävyyisiin. Saatavana on myös matalia lajikkeita.</p>
<i>Prunus pumila</i>	Hietakirsikka, sandkörbär	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Prunus pumila</i> var. <i>depressa</i>, lamohietakirsikka. 	<p>Hietakirsikoita on istutettu jo 1900-luvun alussa. Nykyisin on saatavana lamohietakirsikoita <i>P. pumila</i> var. <i>depressa</i>. Matala, suikertava maanpeitekasvi, jolla runsas, valkoinen kukinta alkukesällä ja punainen syysväri. Pienet hedelmät ovat syötäviä.</p> <p>! Siemenet ovat murskattuina myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Prunus spinosa</i>	Oratuomi, slån	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. spinosa</i> (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Suomessa luonnonvarainen. Piikkinen pensas, joka leviää juurivesoista. Hedelmiä voi käyttää ravinnoksi. Menestyy varmimmin suojaisessa, lämpimässä kasvupaikassa.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suosittelavia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Prunus tenella</i>	Kääpiömanteli, dvärgmandel	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. tenella</i> (omajuurinen). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1900-luvun alussa. Näyttävä kevätkukkija. Hedelmä ei ole syötävä.</p> <p>! Siemenet ovat murskattuina myrkyllisiä, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Rhododendron</i> spp.	Alppiruusut, alprosor	<p>Lukuisia lajeja ja lajikkeita. Perinteisimpiä</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R. 'Catawbiense Grandiflorum'</i> (P.O.) ▪ <i>R. 'Cunningham's White'</i>. <p>Suomalaisista alppiruusulajikkeista esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R. 'Axel Tigerstedt'</i> ▪ <i>R. 'Eino'</i> ▪ <i>R. 'Haaga'</i> ▪ <i>R. 'Hellikki'</i> ▪ <i>R. 'Helsinki University'</i> ▪ <i>R. 'Kullervo'</i> ▪ <i>R. 'Marketta'</i> ▪ <i>R. 'Mauritz'</i> ▪ <i>R. 'Mikkeli'</i> ▪ <i>R. 'Pekka'</i> ▪ <i>R. 'P.M.A Tigerstedt'</i> ▪ <i>R. 'Pohjolan Tytär'</i> ▪ <i>R. 'Raisa'</i>. 	<p>Alppiruusuista '<i>Catawbiense Grandiflorum</i>' lajiketta on istutettu laajalti jo 1900-luvun alussa, '<i>Cunningham's White</i>'- lajiketta 1950-luvulta alkaen. Suomalaisten lajikkeiden jalostustyö alkoi 1970-luvulla, myyntiin niitä on saatu vähitellen yhä lisää, ja lajikkeita on saatavana jo runsaasti. Ikivihreitä pensaita, matalista hyvin kookkaisiin. Näyttävä kukinta alkukesästä. Sopivat metsäpuutarhaan. Alppiruusut kannattaa nuorena suojata kevätahavalta esimerkiksi varjostuskankaalla.</p> <p>! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Rhododendron</i> spp.	Atsaleat, azaleor	<p>Lukuisia lajeja ja lajikkeita. Perinteisimpiä</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R. ×fraseri</i>, kevätatsalea. ▪ <i>R. luteum</i>, kelta-atsalea ▪ <i>R. molle</i> subsp. <i>japonicum</i>, japaninheloatsalea (P.O.) <p>Suomalaisista atsalealajikkeista esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R. 'Aamurusko'</i> ▪ <i>R. 'Adalmina'</i> ▪ <i>R. 'Illusia'</i> ▪ <i>R. 'Kullannuppu'</i> ▪ <i>R. 'Onnimanni'</i> ▪ <i>R. 'Ruusun uni'</i> ▪ <i>R. 'Tarleena'</i>. 	<p>Japaninatsaleaa ja kevätatsaleaa on istutettu laajemmin jo 1900-luvun alussa. Eri lajeja ja lajikkeita on ollut saatavana jo vuosikymmenten ajan. Suomalaisen lajikkeiden jalostustyö alkoi 1980-luvulla, myyntiin niitä on saatu vähitellen yhä lisää. Minnesotassa jalostettu <i>R. Northern Lights</i> -Ryhmä, revontuliatsaleat, on myös kestävä Suomessa. Pienehköjä kesävihantia pensaita. Näyttävä kukinta alkukesästä. Usein hieno syysväri. Sopivat metsäpuutarhaan.</p> <p>! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Ribes</i> spp.	Herukat ja karviaiset, vinbär och krusbär <i>Ribes</i> -suvun koristepensaat, ripsar	<p>Marjapensaita on saatavana kymmeniä eri lajikkeita. Useita paikalliskantoja.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R. nigra</i>, musta- ja viherherukat ▪ <i>R. Rubrum</i>-Ryhmä, puna- ja valkoherukat ▪ <i>R. uva-crispa</i>, karviainen. <p>Koristepensaita esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R. alpinum</i>, taikinamarja (P.O.) ▪ <i>R. aureum</i>, kultaherukka (P.O.) ▪ <i>R. glandulosum</i>, lamoherukka ▪ <i>R. sanguineum</i>, ruusuherukka. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Taikinamarja, punaherukka ja mustaherukka ovat Suomessa luonnonvaraisia. Herukoita on viljelty Suomessa jo ainakin 1700-luvulla. Karviaisen nykyisin saatavilla oleva muoto on risteytetty 1900-luvun alkupuolella. Kulta- ja ruusuherukkaa on istutettu jo 1900-luvun alussa. Pikkuherukan käyttö on alkanut mahdollisesti 1980-luvulla. Koristepensaiden koristearvo on alkukesän kukinnassa ja lehdistössä. Lamoherukka saa myös hienon syysvärin. Koristepensaiden marjat ovat mauttomia, poikkeuksena kultaherukka, jonka marjoja käytetään myös ravinnoksi.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositeltavia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Rosa</i> spp.	Ruusut, rosor	<p>Satoja lajeja ja lajikkeita, perinteisiä pensaita esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R. acicularis</i>, karjalanruusu ▪ <i>R. Alba</i>-Ryhmä, neidonruusut. 'Maidens Blush', neidonruusu, <i>R. 'Minette'</i>, mustialanruusu ▪ <i>R. Blanda</i>-Ryhmä, kanadanruusut ▪ <i>R. canina</i>, koiranruusu (P.O.) ▪ <i>R. Centifolia</i>-Ryhmä, kartanoruusut ▪ <i>R. Centifolia Muscosa</i>-Ryhmä, sammalruusut ▪ <i>R. foetida</i> 'Persian Yellow', persiankeltaruusu (P.O.) ▪ <i>R. Francofurtana</i>-Ryhmä, kirkonruusut. <i>R. 'Splendens'</i>, valamonruusu (P.O.) ▪ <i>R. Gallica</i>-Ryhmä, ranskanruusut ▪ <i>R. Grootendorst</i>-Ryhmä, neilikkaruusut. (P.O. 'F.J.Grootendorst' ja 'Pink Grootendorst') ▪ <i>R. Harisonii</i>-Ryhmä, tarhaharisoninruusut. <i>R. 'William's Double Yellow'</i>, (P.O.). ▪ <i>R. majalis</i>, metsäruusu ▪ <i>R. Rugosa</i>-Ryhmä, tarhakurtturuusut. <i>R. 'Blanc Double de Coubert'</i> (P.O.), <i>R. 'Pohjolan kuningatar'</i> ▪ <i>R. spinosissima</i>, juhannusruusu (P.O.) ja sen kerrottukukkainen 'Plena'-muoto ▪ <i>R. Spinosissima</i>-Ryhmä. 'Papula', papulanruusu, ja 'Poppius', suviruusut ▪ <i>R. virginiana</i>, kiiltoruusu (P.O.) 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Karjalanruusu, koiranruusu ja metsäruusu ovat Suomessa luonnonvaraisia. Ruusuja on kasvatettu Suomessa jo satoja vuosia, ja lajivalikoima on todella runsas. Kukkivat ruusupensaat ovat huvilakasvien aatelia. Juurivesoista voimakkaasti leviävät lajit olisi hyvä istuttaa alueille, joista ne eivät pääse leviämään.</p> <p>☼ Huom. <i>R. glauca</i>, punalehtiruusu on vieraslaji, joka leviää helposti siemenistä. Kurtturuusu, <i>R. rugosa</i>, sekä sen valkokukkainen muoto <i>R. rugosa</i> f. <i>alba</i> on säädetty kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi. Lajin istutus ja kasvatustapa on kokonaan kielletty.</p> <p>Kurtturuususta jalostettujen, siemenistä vain hillitysti leviävien tarhakurtturuusujen (<i>Rugosa</i>-Ryhmä) istuttaminen on edelleen sallittu.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Rubus</i> spp.	Vatukat, rubusar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R. idaeus</i>, vadelma lukuisine lajikkeineen. ▪ <i>R. odoratus</i>, tuoksuvatukka (P.O.) ▪ <i>R. parviflorus</i>, valkovatukka. 	Perinteisiä huvilakasveja. Viljelty jo 1800-luvulla. Vadelma on perinteinen marjakasvi. Keltamarjaiset vadelmat olivat suosittuja jo 1800-luvulla. Tuoksu- ja valkovatukkaa käytetään pääosin koristepensaana, vaikka niidenkin marjat ovat syötäviä. Leviävät maavarsista tai juuri- ja tyvivesoista.
<i>Salix</i> spp.	Pajut, pilar och sälgar	<p>Lukuisia lajeja ja lajikkeita. Perinteisimpiä kasvatettuja lajeja</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>S. alba</i> 'Sibirica', hopeasalava (P.O.) ▪ <i>S. lanata</i>, villapaju ▪ <i>S. purpurea</i>, punapaju (P.O.) ▪ <i>S. purpurea</i> 'Nana' (P.O.) ▪ <i>S. viminalis</i>, koripaju (P.O.) 	Monet pajut ovat Suomessa luonnonvaraisia. Hopeasalavia on istutettu jo 1800-luvulla. Punapaju (purppurapaju) ja koripaju on mainittu vuoden 1908 julkaisussa. Eri paju-lajien käyttö lisääntynyt vähitellen. Kookkaaksi kasvavaa hopeasalavaa on käytetty leikattavana aitapensaana. Menestyvät myös kosteilla ja savisilla kasvupaikoilla.
<i>Sambucus nigra</i>	Mustaselja, fläder	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>S. nigra</i>, mustaselja. Eri lajikkeita. 	Istutettu jo 1900-luvun alussa. Kookas pensas, jolla on koristeelliset kukat ja marjat. ! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita. Vasta täysin kypsät marjat ovat myrkyttömiä, ja ne voi jalostaa hyötykäyttöön keittämällä ne esimerkiksi mehuksi.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suosittelavia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Spiraea</i> spp.	Pensasangervot, spireor	<p>Lukuisia lajeja ja lajikkeita. Perinteisimpiä</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>S. betulifolia</i>, koivuangervo ▪ <i>S. chamaedryfolia</i>, idänvirpiangervo ▪ <i>S. chamaedryfolia</i> var. <i>ulmifolia</i>, lumiangervo ▪ <i>S. 'Grefsheim'</i>, norjanangervo ▪ <i>S. japonica</i> 'Anthony Waterer', tummaruusuangervo ▪ <i>S. japonica</i> 'Froebelii', ruusuangervo (P.O.) ▪ <i>S. japonica</i> 'Little Princess', keijuangervo ▪ <i>S. 'Margaritae'</i>, kreetanangervo (P.O.) ▪ <i>S. splendens</i> (ent. <i>densiflora</i>), rinneangervo ▪ <i>S. trilobata</i>, siperianvirpiangervo. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Idänvirpiangervoa ja erilaisia pajuangervoja on istutettu jo 1800-luvulla. Japaninangervolajikkeiden laaja käyttö alkoi seudullamme 1940-luvulla. Koivu- ja norjanangervo yleistyivät istutuksissa 1980-luvulla. Norjanangervo on kestävämpänä syrjäyttänyt aiemmin suosittua morsiusangervon (harsoangervon) <i>S. arguta</i>. Pensasangervot ovat suosituimpia perinnekasveja. Ne ovat tyyppillisesti terveitä ja helppohoitoisia, ja etenkin koivuangervo voi saada loistavan syysvärin. Huom. pajuangervojen, kuten rusopajuangervon <i>Spiraea ×billardierei</i> (P.O.), punapajuangervon <i>S. douglasii</i> (P.O.), ja viitapajuangervon <i>S. salicifolia</i> kohdalla on huomioitava niiden voimakas leviämistäipumus juurivesoista, ja lajien luontoon leviämistä tulee ehkäistä.</p> <p>☠ Valkopajuangervo ja sen muodot vitipajuangervo (<i>Spiraea alba</i> var. <i>alba</i>) ja kaljupajuangervo (<i>Spiraea alba</i> var. <i>latifolia</i>) on säädetty kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi. Lajin istutus ja kasvatus on kokonaan kielletty. Kielto tulee voimaan 15.8.2025 kahden vuoden siirtymäajan jälkeen.</p>
<i>Sorbaria sorbifolia</i>	Viitapihlaja-angervo, rönnspirea	Ei suositella.	<p>☠ Huom. Viitapihlaja-angervo on säädetty kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi. Lajin istutus ja kasvatus on kokonaan kielletty. Kielto tulee voimaan 15.8.2025 kahden vuoden siirtymäajan jälkeen.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia lehtipensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Symphoricarpos albus</i> var. <i>laevigatus</i>	Valkolumimarja, snöbär	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>S. albus</i> var. <i>laevigatus</i> (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1900-luvun alussa, luultavasti aiemmin. Koristeelliset, valkoiset marjat.</p> <p>! Kasvi on marjoineen myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Syringa</i> spp.	Syreenit, syrener	<p>Kymmeniä lajeja ja lajikkeita, esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>S. ×chinensis</i>, kiinansyreeni ▪ <i>S. ×henryi</i>, puistosyreeni ▪ <i>S. josikaea</i>, unkarinsyreeni (P.O.) ▪ <i>S. reflexa</i>, nuokkusyreeni (P.O.) ▪ <i>S. reticulata</i>, likusterisyreeni ▪ <i>S. vulgaris</i>, pihasyreeni (P.O.) ▪ <i>S. vulgaris</i>-Ryhmä jalosyreenit, lukuisia lajikkeita (P.O. lajikkeita esim. 'Michel Buchner', 'Mme Lemoine' ja 'Ruhm von Horstenstein'). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu pääkaupunkiseudulle jo 1700-1800-luvuilla. Kookkaita ja pitkäikäisiä pensaita, joilla on näyttävä ja tuoksuva kukinta alkukesällä. Syreenejä on perinteisesti kasvatettu myös runkoon vartettuina tai yksirunkoisena puuna, joista likusterisyreeni on kookkain. Pihasyreeni muodostaa yleensä runsaasti juurivesoja. Kauniit syreenit sopivat erityisen hyvin perinteisen huvilakaupungin maisemakuvaan.</p>
<i>Weigela</i> spp.	Kotakuusamat, prakttry	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>W. Tarhakotakuusama</i>-Ryhmä ▪ <i>W. middendoriana</i>, keltakotakuusamat. 	<p>Tarhakotakuusamaa on istutettu jo 1900-luvun alussa, keltakotakuusamaa 1940-luvulta. Koristeelliset, pienet kukat ja siemenkodat. Menestyy varmimmin suojaisessa, lämpimässä kasvupaikassa, joka kerää lunta.</p>
<i>Viburnum</i> spp.	Heidet, olvonsläktet	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>V. lantana</i>, villaheisi ▪ <i>V. lentago</i>, kiiltoheisi ▪ <i>V. opulus</i>, koiranheisi (P.O.) ▪ <i>V. opulus</i> 'Roseum', lumipalloheisi (P.O.) ▪ <i>V. opulus</i> 'Pohjan neito', lumipalloheisi. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Koiranheisi on Suomessa luonnonvarainen. Heisiä on istutettu jo 1900-luvun alussa, luultavasti aiemmin. Heisiin muodostuvat marjat ovat syömäkelvottomia. Lumipalloheidellä on erityisen kauniit, pallomaisen pyöreät, valkeat kukinnot, eikä se tee marjoja.</p>

4 Havupuita ja havupensaita

Taulukossa esitetään valikoima havukasveja, joita on perinteisesti istutettu suomalaisiin puutarhoihin. Kasvit on esitetty aakkosjärjestyksessä latinalaisen nimen mukaan. Taulukon ensimmäinen sarake vasemmalta lukien kertoo kasvin tieteellisen nimen, toinen sarake kasvin suomenkielisen ja ruotsinkielisen nimen, ja kolmas sarake tarkemmat lajit tai lajikenimet. Esimerkiksi ensimmäisenä taulukossa esitetty *Abies* spp. tarkoittaa pihtojen (*Abies*) sukuun kuuluvia lajeja (species, lyhenne spp.), joista esimerkkilajina *Abies amabilis*, purppurapihta. Kolmannessa sarakkeessa

on merkintä (P.O.), mikäli laji tai lajike löytyy kauniaislaisen Paul Olssonin taimiston vuoden 1957 myyntiluettelosta. Neljäs sarake antaa lisäinformaatiota, ja kertoo minä aikakautena kasvia on alettu laajemmin istuttaa alueellamme. Sarakkeessa on myös ilmoitettu lajin mahdollinen vieraslajistatus sekä tietoa kasvin mahdollisesta myrkyllisyydestä. Huom. Kaikki ikivihreät havukasvit kannattaa nuorena suojata kevätahavalta esimerkiksi varjostuskankaalla, mutta erityisen herkkien lajien kohdalla on tästä erikseen maininta.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia havupuiden ja havupensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Abies</i> spp.	Pihdat, ädelgranar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. amabilis</i>, purppurapihta ▪ <i>A. concolor</i>, harmaapihta (P.O.) ▪ <i>A. koreana</i>, koreanpihta. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Kookkaita harmaa-, palsami- ja siperianpihtoja on istutettu Suomessa jo 1800-luvulla, purppurapihtoja 1900-luvun alussa. Yleensä pienikokoiseksi jääviä koreanpihtoja on alettu istuttaa 1980-luvulla.</p> <p>☠ Huom. <i>A. balsamea</i>, palsamipihta, ja <i>A. sibirica</i>, siperianpihta, ovat vieraslajeja, joiden luontoon leviämistä tulee ehkäistä, ja joita tulisi istuttaa harkitusti.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia havupuiden ja havupensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Juniperus</i> spp.	Katajat, enar	Lukuisia lajeja ja lajikkeita. Perinteisiä esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>J. communis</i>, kotikataja ▪ <i>J. communis</i> 'Suecica', pilarikataja (P.O.) ▪ <i>J. communis</i> 'Repanda', kääpiökataja ▪ <i>J. horizontalis</i>, laakakataja ▪ <i>J. sabina</i>, rohtokataja ▪ <i>J. squamata</i> 'Meyeri', sinikataja ▪ <i>J. virginiana</i>, kynäkataja (P.O. muoto 'Horizontalis'). 	Perinteisiä huvilakasveja. Useimmat <i>J. communis</i> - lajikkeet ovat Suomessa luonnonvaraisia. Laakakataja, pilarikataja, rohtokataja, sinikataja ja kynäkataja olivat myynnissä jo 1940-50-luvuilla. Eri lajien ja lajikkeiden käyttö lisääntynyt vähitellen. Sopivat pieneenkin pihaan. Nuorena herkkiä kevätahavalle. ! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.
<i>Larix</i> spp.	Lehtikuuset, lärkar	Useita lajeja ja lajikkeita. Perinteisiä esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>L. decidua</i>, euroopanlehtikuusi ▪ <i>L. kaempferi</i>, japaninlehtikuusi (P.O. nimellä <i>L. leptolepis</i>) ▪ <i>Larix kamtschatica</i>, kuriilienlehtikuusi ▪ <i>L. sibirica</i>, siperianlehtikuusi. 	Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1800-luvulla, japaninlehtikuusta myöhemmin. Kookkaita, kesävihantia puita, joilla on hieno, keltainen syysväri.
<i>Microbiota decussata</i>	Tuivio, kryptuja	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Microbiota decussata</i>, tuivio. 	Istutettu 1960-luvulta alkaen. Talvisin ruskettuva, pienehkö ja lähes maanmyötäinen havupensas.
<i>Picea abies</i> ssp.	Metsäkuusi, gran	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. abies</i> (P.O.) ▪ <i>P. abies</i> f. aurea, kultakuusi ▪ <i>P. abies</i> f. cruenta, purppurakuusi ▪ <i>P. abies</i> f. pendula, surukuusi ▪ <i>P. abies</i> f. virgata, käärmekuusi ▪ <i>P. abies</i> 'Echiniformis', siilikuusi ▪ <i>P. abies</i> 'Nidiformis', pesäkuusi (P.O.) ▪ <i>P. abies</i> 'Tabulaeformis', tapionpöytä. 	Perinteisiä huvilakasveja. Metsäkuusi on Suomessa luonnonvarainen. Käytetään myös leikattuna aitakasvina. Monia lajikemuunnoksia. Osa lajikkeista jää hyvin mataliksi, kuten siilikuusi, pesäkuusi ja tapionpöytä.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia havupuiden ja havupensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Picea glauca</i> 'Conica'	Kartiovalkokuusi, sockertoppsgran	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Picea glauca</i> 'Conica', kartiovalkokuusi. 	Istutettu ainakin 1980-luvulta alkaen. Pienikokoinen, hidaskasvuinen kääpiökuusi, joka tarvitsee paljon valoa kasvaakseen tuuheaksi. Erityisen herkkä kevätahavalle.
<i>Picea mariana</i>	Mustakuusi, svartgran	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. mariana</i>, mustakuusi. 	Istutettu ainakin 1950-luvulta alkaen. Metsäkuusta pienempi, tuuhea havupuu.
<i>Picea omorika</i>	Serbiankuusi, serbgran	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. omorika</i> ▪ <i>P. omorika</i> 'Karel', kääpiöserbiankuusi ▪ <i>P. omorika</i> 'Nana', kääpiöserbiankuusi. 	Perusmuotoa on istutettu ainakin 1950-luvulta alkaen. Suosittu korkea, mutta kapea havupuu, jolla sinertävät neulaset. Käytetään myös leikattuna aitakasvina. Kääpiömuodot jäävät mataliksi.
<i>Picea pungens</i>	Okakuusi, stickgran	<p>Useita lajikkeita, esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. pungens</i> 'Glaucá', hopeakuusi (P.O.) ▪ <i>P. pungens</i> 'Hoopsii', sinikuusi. 	Istutettu ainakin 1940-luvulta alkaen, jolloin saatavilla oli mm. hopeanväristä <i>Picea pungens argentea</i> -lajiketta. Lajikkeiden saatavuus on monipuolistunut 1980-luvun jälkeen. Eri kokoisiksi kasvavia lajikkeita. Sinivihreitä ja hopeanvärisiä muotoja. Tarvitsevat paljon valoa ja tilaa ympärilleen kasvaakseen kauniiksi.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia havupuiden ja havupensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Pinus</i> spp.	Männyt, tallar	<p>Puumaisia esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. cembra</i> subsp. <i>sibirica</i>, siperiansembra (P.O.) ▪ <i>P. contorta</i> var. <i>latifolia</i>, kontortamänty (P.O. nimellä <i>P. murrayana</i>) ▪ <i>P. peuce</i>, makedonianmänty (P.O.) ▪ <i>P. sylvestris</i>, metsämänty <p>Pensasmaisia esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. mugo</i>, vuorimänty (P.O. nimellä <i>P. montana</i>) ▪ <i>P. mugo</i> 'Pumilio', kääpiövuorimänty ▪ <i>P. pumila</i>, pensassembra (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Metsämänty on Suomessa luonnonvarainen. Siperiansembroja on istutettu jo 1800-luvulla, ja vuorimäntyjä 1900-luvun alkupuolella. Männyt ovat yleensä suurikokoisiksi kasvavia puita. Vuorimännyn kantalaji on melko suurikokoiseksi kasvava puumainen pensas. Pieneksi jäävää kääpiövuorimäntyä on istutettu joitakin kymmeniä vuosia.</p>
<i>Pseudotsuga menziesii</i>	Lännen-douglaskuusi, douglasgran	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. menziesii</i> (P.O. nimellä <i>P. taxifolia</i>). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1800-luvulla. Kookas puu.</p> <p>☠ Huom. Douglaskuusenkaristeen (vieraslajiksi luokiteltu sieni) uhka.</p>
<i>Taxus</i> spp.	Marjakuuset, idegranar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>T. baccata</i>, euroopanmarjakuusi ▪ <i>T. cuspidata</i>, japanimarjakuusi (P.O.) useine lajikkeineen ▪ <i>T. ×media</i>, kartiomarjakuusi (P.O.) useine lajikkeineen. 	<p>Ahvenanmaalla luonnonvarainen euroopanmarjakuusi on talvenarka. Japanimarjakuusia on istutettu jo 1900-luvun alussa. Kartiomarjakuusia on istutettu ainakin 1940-luvulta alkaen. Sopivat pieneenkin pihaan. Käytetään myös leikattuna aitakasvina.</p> <p>! Erittäin myrkyllinen. Vain marjan malto on myrkytön. Kasvi voi aiheuttaa vakavan myrkytyksen ja myrkytysoireita jo pienen määrän syöneelle. Jos kasvia on syöty, ota yhteys Myrkytystietokeskukseen.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia havupuiden ja havupensaiden lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Thuja</i> spp.	Tuijat, tujor	<p>Useita lajeja ja lajikkeita, esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>T. occidentalis</i> 'Brabant', kartiotuija ▪ <i>T. occidentalis</i> 'Pyramidalis Compacta', pilarituija (P.O. lajike 'Pyramidalis') ▪ <i>T. occidentalis</i> 'Globosa', pallotuija (P.O.) ▪ <i>T. occidentalis</i> 'Holmstrup', kartiotuija ▪ <i>T. occidentalis</i> 'Umbraculifera' (P.O.), kääpiöpallotuija ▪ <i>T. koraiensis</i>, koreantuija (P.O.). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Kanadantuijia <i>T. occidentalis</i> on istutettu jo 1800-luvulla. Eri kooksi kasvia lajeja ja lajikkeita, joista suurimmat kasvavat hyvin kookkaiksi. Jotkin modernimmat kanadantuijan lajikkeet, kuten 'Smaragd', poikkeavat ulkomuodoltaan suuresti perinteisestä kanadantuijasta. Tuijia käytetään yleisesti vapaasti kasvavina tai leikattuina aitakasveina. Nuorena erityisen herkkiä kevätahavalle.</p> <p>☼ Huom. Jättituija <i>T. plicata</i> (P.O.) on vieraslaji, jonka luontoon leviämistä tulee ehkäistä, ja jota tulisi istuttaa harkitusti.</p> <p>! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Tsuga</i> spp.	Hemlokit, hemlocksgranar	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>T. canadensis</i>, kanadanhemlokki ▪ <i>T. diversifolia</i>, japaninhemlokki ▪ <i>T. heterophylla</i>, lännenhemlokki. 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Kanadan- ja japaninhemlokkeja on istutettu jo 1900-luvun alussa, lännenhemlokkeja arviolta 1960-luvulta alkaen. Voivat kasvaa vanhemmiten melko kookkaiksi. Pensasmaisia tai puumaisia, hidaskasvuisia havukasveja. Nuorena erityisen herkkiä kevätahavalle.</p>

5 Köynnöksiä

Taulukossa esitetään valikoima puuvartisia tai osittain puuvartisia köynnöskasveja, joita on perinteisesti istutettu suomalaisiin puutarhoihin. Kasvit on esitetty aakkosjärjestyksessä latinalaisen nimen mukaan. Taulukon ensimmäinen sarake vasemmalta lukien kertoo kasvin tieteellisen nimen, toinen sarake kasvin suomenkielisen ja ruotsinkielisen nimen, ja kolmas sarake tarkemmat lajit tai lajikenimet. Esimerkiksi taulukossa esitetty *Clematis* spp. tarkoittaa kärhöjen (*Clematis*) sukuun kuuluvia lajeja

(species, lyhenne spp.), joista esimerkkilajina *C. alpina*, alppikärhö. Kolmannessa sarakkeessa on merkintä (P.O.), mikäli laji tai lajike löytyy kauniaislaisen Paul Olssonin taimiston vuoden 1957 myyntiluettelosta. Neljäs sarake antaa lisäinformaatiota, ja kertoo minä aikakautena kasvia on alettu laajemmin istuttaa alueellamme. Sarakkeessa on myös tietoa kasvin mahdollisesta myrkyllisyydestä.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suosittelavia köynnösten lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Actinidia kolomikta</i>	Kiinanlaikku-köynnös, kameleontbuske	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. kolomikta</i> 'Adam', hedekasvi ▪ <i>A. kolomikta</i> 'Annikki', minikiivi Yksikotinen lajike, jossa on sekä hede- että emikukkia, ja joka tuottaa syötäviä, pieniä hedelmiä.	Kiinanlaikkuköynnös on tuotu Suomeen 1800-luvulla. Käyttö on lisääntynyt 1950-luvun jälkeen. Lajin hede- ja emikasvit ovat erilaisia. Hedekasvilla valko-vaaleanpunakirjavat koristeelliset lehdet, emikasvilla vihreämmät. Kiipeää itse kiertymällä, mutta tarvitsee tuen.
<i>Aristolochia macrophylla</i>	Lännenpiippukukka (piippuköynnös), pipranka	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>A. macrophylla</i> (P.O. nimellä <i>A. durior</i>). 	Istutettu jo 1900-luvun alussa. Eryyisen suurilehtinen ja komea varjoisan paikan köynnös. Kiipeää itse kiertymällä, mutta tarvitsee tuen.
<i>Celastrus orbiculatus</i>	Japaninkelas-köynnös, japansk trädodare	Ei suositella.	☠ Huom! <i>Celastrus orbiculatus</i> , japaninkelasköynnös lisättiin EU:n luetteloon haitallisista vieraslajeista 19.5.2022. Lajin istutus ja kasvatusta on kokonaan kielletty. Kielto tulee voimaan 2.8.2027 viiden vuoden siirtymäajan jälkeen.

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suositteluvia köynnösten lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Clematis</i> spp.	Kärhöt, klematisar	Lukuisia lajeja ja lajikkeita, esim. <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>C. alpina</i>, alppikärhő ▪ <i>C. sibirica</i>, siperiankärhő ▪ <i>C. vitalba</i>, saksankärhő (P.O.) ▪ <i>C. tangutica</i>, kiinankeltakärhő ▪ <i>C. viticella</i>, viinikärhő (P.O.) ▪ monet isokukkaiset jalosteet, esim. Myöhäiset Suurikukkaiset- Ryhmän (Jackmanii-Ryhmän, P.O.) ja Patens- Ryhmän loistokärhöt. 	Siperiankärhő on Suomessa luonnonvarainen. Muiden lajien ja lajikkeiden käyttö on alkanut arviolta 1900-luvulla. Kärhöt tunnettiin aiemmin "metsäköynnös"- nimellä. Alppi- ja siperiankärhöt ovat kestävimpiä, kun taas herkät isokukkaiset jalokärhöt kuuluvat näyttävimpiin kukkijoihin. Kärhöt kiipeävät pitkien lehtiruotiansa avulla sopivaa tukea pitkin. Kärhöt sopivat istutettavaksi muiden lehtiköynnösten viereen kukkakasveiksi.
<i>Hydrangea anomala</i> subsp. <i>petiolaris</i>	Köynnöshortensia, klätterhortensia	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Hydrangea anomala</i> subsp. <i>petiolaris</i>, köynnöshortensia. 	Laajempi käyttö alkanut arviolta 1940-luvulla. Pitsimäinen kukinta ja ajan myötä paksuhko, puumainen varsi. Suhteellisen hidaskasvuinen. Kiipeää itse kiipimäjuuriensa avulla sopivaa tukea pitkin. Sopii erinomaisesti männyn rungolle, myös maanpeittokasviksi ja kalliota vasten. <p>! Kasvi on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Lonicera</i> spp.	Köynnöskuusamat, kaprifol	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>L. x brownii</i> 'Dropmore Scarlet', tulikorallikuusama ▪ <i>L. caprifolium</i>, tuoksuköynnös-kuusama (P.O.) ▪ <i>L. periclymenum</i>, ruotsinköynnös-kuusama. 	Perinteisiä huvilakasveja. Köynnöskuusamia on istutettu jo 1800-luvulla. Kiipeävät itse kiertymällä, mutta tarvitsevat tuen. Voi kasvattaa myös maan peittokasvina. Koristeelliset kukat, kukinta on runsainta auringossa. <p>! Kasvi marjoiheen on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>

Tieteellinen nimi	Suomen- ja ruotsinkielinen nimi	Suosittelavia köynnösten lajeja ja lajikkeita	Huomioitavaa
<i>Menispermum</i> spp.	Kilpikierrat, månfrörankor	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>M. canadense</i>, kanadankilpikierto ▪ <i>M. dauricum</i>, aasiankilpikierto (P.O.). 	Istutettu ainakin 1950-luvulta. Koristearvo peittävässä lehdistössä. Kiipeää itse kiertymällä, mutta tarvitsee tuen.
<i>Parthenocissus</i> spp.	Villiviinit, vildvin	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>P. inserta</i>, säleikkövilliviini (P.O. silloin käytetyllä nimellä <i>quinquefolia</i>) ▪ <i>P. quinquefolia</i>, imukärhivilliviini (P.O. silloin käytetyllä nimellä <i>engelmanni</i>). 	<p>Perinteisiä huvilakasveja. Istutettu jo 1800-luvulla. Nopeakasvuisia, erityisen pitkiä ja reheviä köynnöksiä. Loistavanpunainen syysväri. Säleikkövilliviini kiipeää kärhillään sopivaa tukea pitkin, imukärhivilliviini tarttuu kärhiensä imukuppimaisilla tarttumalevyillä voimakkaasti myös seinäpintaan.</p> <p>! Kasvi marjoineen on myrkyllinen, mutta pienen määrän syöminen aiheuttaa harvoin oireita.</p>
<i>Rosa</i> spp.	Köynnösrusut, klätterrosor	<p>Lukuisia lajeja ja lajikkeita. Perinteisiä esim.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>R.</i> 'Pohjantähti' (P.O.), suomenköynnösrusuu ▪ <i>R.</i> 'Paul's Scarlet Climber' (P.O.) ▪ <i>R.</i> 'New Dawn' (P.O.). 	Kestävä suomenköynnösrusuu 'Pohjantähti' on jalostettu vuonna 1932 ja käyttö on alkanut arviolta 1940-luvulla. Köynnösrusut kiinnitetään sopivaan tukeen ja tarvitsevat yleensä huolellisen talvi-suojauksen. 'Pohjantähti' saattaa menestyä suojaamatta.
<i>Vitis amurensis</i>	Amurinviini, amurvin	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>V. amurensis</i>, amurinviini. 	Istutettu ainakin 1950-luvulta. Koristeköynnös, jolla hehkuvanpunainen syysväri. Kiipeää itse kiertymällä, mutta tarvitsee tuen. Marjat mauttomat.

6 Lähteet

Alanko, T. Daalia ja pelakuu. Suomalaisen puutarhan kasvutarina. Teija Alanko ja SKS Kirjat. Helsinki 2022.

Buch, H. & Sola, A.A. Suomen talvikasvio. Otava. Helsinki 1908.

Erävuori, J., Larma, T., Palmgren, C., Stenberg, S. & Vaenerberg, H. (toim.) Osakeyhtiö josta tuli kaupunki – Kauniainen 80 vuotta. Kauniaisten kaupunki 1986.

Erävuori, J., Larma, T., Palmgren, C., Stenberg, S. & Vaenerberg, H. (toim.) Asuminen ennen ja nyt – Kauniaisten huvilakulttuuria. Kauniaisten kaupunki 1988.

Eskola, T., Frondelius, S., Häyrynen, M. & Leskinen, P. (toim.) Hortus Fennicus Suomen puutarhataide. Viherympäristöliitto ry julkaisu nro 17, Puutarhataiteen seura ry julkaisu nro 1. Helsinki 2001.

Helsingin kaupunki n.d. Helsingin kaupunkikasviopas. [Verkkosivu]. Viitattu 28.2.2022. <https://kaupunkikasviopas.hel.fi>.

Hämet-Ahti, L., Palmén, A., Alanko, P., Tigerstedt, P. M. A. & Koistinen, M. Suomen puu- ja pensaskasvio. Dendrologian Seura – Dendrologiska Sällskapet r.y. Helsinki 1992.

Häyrynen, M. Maisemapuistosta reformipuistoon. Helsingin kaupunkipuistot ja puistopolitiikka 1880-luvulta 1930-luvulle. Helsinki-seura. Helsinki 1994.

Lettojärvi, I. ja Lindén, L. Puistojemme puu- ja pensasvalikoima 1950-luvulla. Sorbifolia 49. vuosikerta 1/2018 sivut 3–25. Dendrologian Seura- Dendrologiska Sällskapet r.y. Helsinki 2018.

Luonnonvarakeskus n.d. Vieraslajit.fi. [Verkkosivu]. Viitattu 28.2.2022 ja 11.10.2023. <https://www.vieraslajit.fi>.

Maa- ja metsätalousministeriö. Kansallinen vieraslajistrategia. Helsinki 2012.

Mustilan arboretum n.d. Arboretumin kasvit. [Verkkosivu]. Viitattu 28.2.2022. <http://www.mustila.fi/kasvit>.

Myrkytystietokeskus n.d. Aineet, kasvit ja sienet. [Verkkosivu]. Viitattu 30.3.2022. <https://www.hus.fi/haku/myrkytystietokeskus>.

Paul Olsson 1957. Helsinki 1957.

Salonen, T. & Jaatinen, K. Kodin puutarha. 7. painos. WSOY Helsinki 1949.

Suomalainen taimi.fi n.d. [Verkkosivu]. Viitattu 30.3.2022. <https://www.suomalaintaimi.fi>.

Suomen lajitietokeskus n.d. Laji.fi. [Verkkosivu]. Viitattu 28.2.2022 ja 11.10.2023. <https://www.laji.fi>.

Väre, H., Saarinen, J., Kurtto, A. ja Hämet-Ahti, L. (toim.). Suomen puu- ja pensaskasvio. Dendrologian Seura – Dendrologiska Sällskapet r.y. 3. painos. Helsinki 2021.

Veisterä, V. Kauniaisten rakennetun ympäristön hoito- ja suojeleuhjelma. Kauniaisten ympäristönsuojelulautakunta 1988.